

[Lone Dybkjær]

alvorlige problemer og ikke bare vore interne arbejdsvilkår.

Arne Melchior (CD):

CD har ikke haft sæde i udvalget for forretningsordenen og har derfor ikke haft mulighed for at følge udviklingen af dette forslag på skridt og trit. Ved nu at blive bekendt med den betænkning, som er kommet ud af arbejdet, må jeg anmelde uenighed med hr. Glistrup. Jeg synes, det er en værdifuld betænkning. Hvem der end har hovedansvaret for dens endelige udformning, synes jeg, den afspejler de diskussioner, der åbenbart har været, på en belærende, alsidig og fair måde. Diskussionen i udvalget afspejler sig i betænkningen, således at også de punkter, om hvilke der ikke stilles ændringsforslag, eller som ikke er berørt af forslaget oprindeligt, er taget op til en debat, som bringer en del af sagerne ind i en udvikling, der også på længere sigt vil kunne være nyttig. Derfor finder jeg, at det har været en interessant læsning, og at det er et væsentligt arbejde, der er foregået.

Som repræsentant for mit parti har jeg haft lejlighed til at være til stede ved et par af udvalgets møder, nemlig vedrørende de ting, der hovedsagelig er bragt i orden, som også omtalt i betænkningen, nemlig medlemmernes arbejdsforhold. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak for de mange både mundtlige og skriftlige komplimenter, mit parti har fået i den forbindelse, fordi jo vort beslutningsforslag om sekretærbistand for tre år siden har været med til at sætte skub i denne sag. Hvis medlemmer i år og i de kommende arbejdsår synes, at de har fordel af denne ordning, går jeg ud fra, at de vil sende os en venlig tanke en gang imellem.

Jeg vil gerne herom sige, at jeg på min gruppes vegne har tilladt mig at skrive til formanden om en yderligere lille praktisk forbedring, som jeg håber at man gennem mand-til-mand- og mund-til-mund-metoden vil bakke op, nemlig at folketinget fra den nye samling pr. gruppe skal have stillet et TV-apparat og et videoanlæg til rådighed, således at vi om morgenen, når vi – som regel de fleste af ugens aftener – ikke har haft mulighed derfor, kan se de TV-aviser eller politiske udsendelser, som har været vist aftenen inden. Det må erkendes af alle, at det

ikke er nok, at vi er til stede her, hvor der skabes nyheder, det er også meget nødvendigt for os at vide, i hvilken form disse nyheder er blevet præsenteret for offentligheden. Det er altså ikke som et forlystelsesobjekt, men af disse saglige årsager, at vi anbefaler, at præsidiets vil beslutte positivt herom.

Når vi taler om arbejdsforholdene, vil jeg i fortsættelse af, hvad fru Lone Dybkjær sagde om pengene, gå videre og nævne, at omkostningstillæggene herinde er blevet helt skævt fordelt, efterhånden som trafikforhold og andet har udviklet sig. Det er i dag sådan, at medlemmer, der f. eks. bor i København, men er valgt i provinsen, ofte har lige så store – eller større – omkostninger end en del af de mennesker, der bor i provinsen og skal herind til tingets møder. Derfor vil jeg anbefale præsidiets og udvalget for forretningsordenen at arbejde videre med denne rimelighedssag.

Jeg skal så knytte bemærkninger til forskellige af de områder, som vi skal stemme om om lidt. CD kan tilslutte sig langt de fleste af de ændringsforslag, som udvalgets flertal er kommet til. Vi er tilfredse med, at formandens stilling er blevet styrket, og at der også sker visse opstramninger med hensyn til de tekster og formuleringer, som man i lovgivningsarbejdet og kontrolarbejdet herinde kan benytte sig af.

Vi er ligeledes tilfredse med den løsning, man er kommet til med hensyn til forespørgsler. Ved en første gennemlæsning følte jeg, at det var fascinerende at få miniforespørgsler med kortere taletider og bevare de lidt længere taletider ved de længere, skal vi sige normale, forespørgsler. Men jeg synes, man af diskussionen i betænkningen finder ud af, at dette meget nemt ville føre til, at mange onsdagsspørgsmål blev konverteret til miniforespørgsler, så der ville blive et hav af dem, og at det derfor i stedet for en forkortelse af forhandlingsgangen ville betyde en forsinkelse og en forlængelse. Altså tilslutning her.

De foreslåede justeringer af taletiderne under spørgetiden er absolut en fordel. Ministrene får det lidt strammere – det er lidt synd for dem, men det er nok rimeligt – og fordelingen af spørgernes og medspørgernes taletid finder vi rigtig; det er fornuftigt at give ét minut til medspørgere mod til gen-